

L'Esquellot

PUBLICACIO HUMORISTICA

Surt el primer i tercer diumenge de cada mes

Redacció i Administració : Rec d'En Puig

Preu : 20 cèntims

Granollers, 5 de Novembre de 1933

Trimestre, 1 pta.

Quatre presos, qui ho diria! s'escaparen l'altre dia

*A Granollers tot plora,
plora de dilluns ençà,
perquè 4 quatre lladres
de la Presó van pirà.*

*De la Presó, oh! ciutadans
marxaren tot "faixejant";
i els que dilluns s'en anaren
aquests ja no tornaran.*

*Vaja! vaja! Ja prou tràngols!
Sembla talment que la pega
que d'un temps ens persegueix
vulgui en nosaltres fer presa
i per lograr-lo ens traeix!...*

*Escapar-se quatre "vagos"
i tots per un mateix forat!
Això, senyors, considerin
que ha d'ésser molt exposat.*

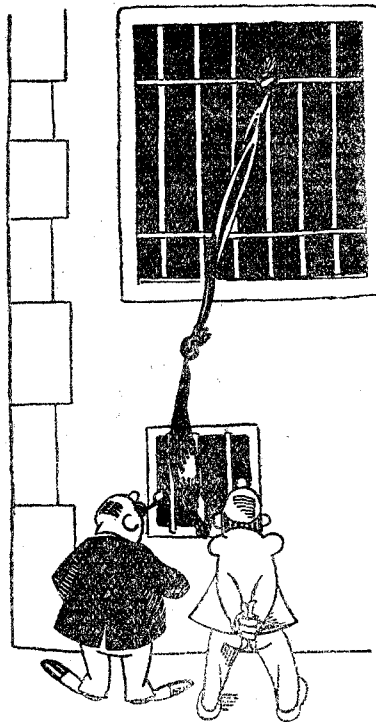
*En teoria es pot admetre,
si bé cal serenitat,
que, pirant a poc a poc,
es pugui un moment donat
absentar-se de tal lloc.*

*Però el que no puc concebre,
em sembla ja dir-ho abans,
és que amb dos barrots que serrin
en marxin quatre bergants.*

*I si no en marxaren més
es pot dir clà i català
fou tan sols perquè els altres
són uns lladres de secà,
el que es diu "bones persones"
que creuen que no està bé
per una finestra escapà
i que, just és confessar-ho,
la vergonya els ablandà!*

*Ai, senyor! diuen els uns;
ai, senyor!, diuen els altres;*

*qui més qui menys s'amoïna
i del fet troba culpables.*

*I vol dir, senyor Calçada,
que pr'un forat tant petit
tots quatre i a la plegada
aquests pispes han fugit?*

*Però els més aclaparats
que han quedat d'aquesta feta
i els que estan més esverats
d'haver-los fet la traveta,
són la Junta del Museu
puix que estaven destinats
els quatre de la "pirada"
a guardar envitrinats
per ensenyar-los a la gent
com model semi-vivent
dels "pispes" d'actualitat.*

*El senyor Albarranch ja ho diu
"No puc viure de disgustos".
Cap quadro, com el Museu
m'ha arribat a dar tants "sustos"
Ah! i el que lamento més
és que sense un previ avís,
sens demanar-me permís,
ells solets hagin marxat
sapiguent, com ells sabien,
que els havia destinat
a una sala que en diríem
"lladres d'actualitat".*

*Per fè el Museu, no hi ha més,
s'ha de patir en excés.*

*I els còmplices em diran
que el fet varen ajudar?*

*L'ESQUELLOT, que fila prim
ho ha volgut endevinar.*

*Primer i per evitar recels
públicament fem pregó
que els policies, com sempre...
no hi tenen intervenció.*

*Que si es varen escapar
prengueren molt bé la mida
puix ni els més espavilats
preveieren la fugida.*

*I ara tinguin ben present
que, per marxar, l'instrument
utilitzat, foren "faixes"
lligades d'extrem a extrem.*

*Això vol dir pur "feixisme"
i s'ajusta a la veritat,
puix que si fos "comunisme"
com algú potser ha pensat
necessàriament, sens dubte
pel "water" haurien guillat.*

RIDOLTA

**anissats
licors
vins**

**VENDES
AL
DETALL**

PRIM. 9:11
GRANOLLERS

**MARIO
ALTIMIRAS**

Estudi L'Esquellot

JOIERIA

OPTICA

RODORÉDA

STUDI L'ESQUELLOT

SASTRERIA

Granollers

R. REPUBLICA núm. 5

FARRAS

STUDI L'ESQUELLOT

24 I EL PINYOL

o ni dona ni cargol

—Sabeu que diuen va fer el Batlle, per lograr un vot en les vinents eleccions que ja es veuen molt a prop? «Fou a condició de treure d'on anys ha està estacionada la popular Candieta de la castanya torrada i en aquella cantonada ocuparia el seu lloc el ciutadà que es venia d'aquella manera el vot.» Està demostrat, senyors, que per manar es fa el que es pot.

—Fins avui tothom parlava tant i tant, que era un abús, de «lo» bons i alimenticis que són els Olis Gambús. Avui, prò, un competidor s'els ha posat al davant: ens referim als magnífics olis de... de l'Albarranch.

—De Granollers, el turista en recorda tres emblemes: el Monument, la Porxada i el Gran Garatge Baulenas.

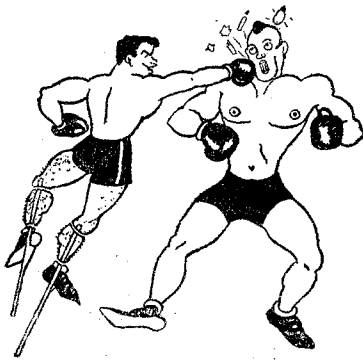
—Ves per on l'Ajuntament ha trobat la font d'ingrés per pagar regularment la nòmina a fi de mes... que val «dinès»!! Al davant de Can Moncau hi ha un fanal amb direccions i si el que hi passa no hi «cau» paga deu «satisfaccions» sense raons.

—«Pan de Piedra» a la Unió, una obra que es diu «social», i un «rave», diria jo, saben el que va costar poguer-la representar? «Cinc centes «peles» de l'ala!» I al públic fastiguejar sens que ningú hi posi un però. I ara digueu-me si això no és «ministració» i «ministració»?

—Ciutadà o bé ciutadana, el període actual amb els mítings que han de fer per ésser electoral de pensar-hi sols, no et vé com qui diu, allò... «galvana»?

—Ara passem pel carrer i fins ens tornem vermells; tothom ens mira i somriu i ens senyalen com qui diu: Mira-te'ls bé! Són aquells! Total, per culpa del «XUT», que ens volen mal i han lograt

que un «rata» desconegut la «foto» ens hagi pispat i en el número prop-passat tots els de la Redacció varem veure publicada tan si volíem com no aquella «foto» robada dels que formem L'ESQUELLOT en una pose *ad hoc*.

Si Uzcudun hagués cregut el consell que li vam dar molt segur no hauria rebut les pinyes de l'italià

—En Sastre, que era un de-sastre, ja ho diem en altre lloc, per Tots Sants va fer el Tenorio en un local d'aquí aprop I declamant declamant a tothom va anar explicant
»Yo al Barcelona subé
y al Granollers me bají
y en todas partes dejí
memoria amarga de me.

Ben mirat, tenia raó?
Digueu-nos-ho: Si o no?

—La gent que va a l'Harmonia i que creïem retirats ves per on altra vegada s'han reunit tots plegats I en el dia de Tots Sants varen fer una «castanyada» que diuen va ser exemplar puix no era qualificada com sempre, de.... familiar.

—El conseller Montanya és dels que hi ha testaruts per al Batlle fer empipar. I remenant uns rebuts sabeu el que descobrí i en plena sessió exposà?... Que el propi, el mateix Alcalde!, s'ha descuidat... de pagar!!

LOS PREVISORES DEL PORVENIR

Associats: 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150 : Capital, 15.000,000 de pessetes

Representant a Granollers

FRANCESC PORTA : Prim, 31

—Tant si s'ou grossos com prims, si geperuts o bé drets, tingueu en compte, vailets, que en les festes de Tots Sants haveu menjat «panellets», que amb la nova aliniació que es fa al carrer de Sant Roc, si mai busqueu la perduda no la trobareu enlloc. Hi haurà cases de tres metres, de dos i d'un centenar; cap, ni una, aliniada, que és el que es pensa lograr. I quan vingui un foraster digueu-li que hi posi esment, puix que allò va ser votat pels homes d'Ajuntament.

—Els hi direm un secret que ningú no ha descobert: Sabem que en les eleccions que prompte es celebraran hi haurà una «candidata» que fins els morts votaran quan sabran que es jove i guapa». Ai, Senyor! Aquestes dots, que en faran tenir de vots!!

—Vaig a dir una endevinalla per fer-te un xic rumiar, enc que ara fins la canalla la saben tots contestar: Del «Jesús del Gran Poder» i Esquerra Republicana del partit de Granollers diga'm, si et dona la gana, el perquè que els agermana. No ho saps? Ja t'ho diré jo: La seva semblança és que en una i altra el timó porten Jiménez i Iglésies; els uns en caire polític, i els altres, d'aviador.

—Ja ho sabeu, oi, el que passa en el Centre Radical, que han acordat traslladar-se al vell Cine Principal? Però el bo del cas és que l'Esquerra Republicana i En Franch s'han confabulat i que els dos han acordat que quan marxin del local d'allà el carrer de Maspons s'hi traslladaran, i així tindran un Centre dels bons i pagat pels Radicals.

—Sabeu que és molt divertit anar a veure les sessions, per les baralles dels edils, pels escàndols i raons? Que el ciutadà que ho va a veure de dos coses pot optar: entre fer-se un tip de riure o bé de pena plorar. El cert és que el Consistori passa els límits del desori.

8,000 peles en remull esperant qui les recull

Cuantan de un club que un dia (1) tan rico y próspero estava que ya sólo ambicionaba dos puntos que no tenia.

¿Habrà otro, — entre si decia, — más rico y próspero que yo? Y cuando el partido acabó halló la respuesta, viendo que el Gerona iba subiendo y que él atrás se quedó.

MORAJEJA

Esto suele suceder als que tenen massa «quartos» i es creuen amb prou poder. Sens pensar-s'hi gens ni mica per conservar el seu «haber» els esclafen la «musica». (?)

Dipositen 8,000 peles en un Banc del Poble Nou sens pensar mai que el Girona els hi pugui amagar l'ou.
¡Viva, viva nuestra Junta!
¡Viva, viva de verdad!
¡Oh, qué incautos! ¡Oh, qué buenos!
Com s'han deixat enredar!!

A l'Empordà, que són llestos — no s'els pot hi pas negar — enfocaren dret l'assumpte; sabeu el que va passar? Que els contraris, quatre voltes a la porta van «sucar».

Mare de Déu de l'Empenta!
Verge dels Desemparats!
Depositat 8,000 pàfies
i sortir-ne derrotats!

L'Obrero es desesperava; d'aixecar el pis desistia; en Xiol cridava gent i en Garrell s'ens hi moria!...

Oh, senyor! Jamai s'ha vist que un partit tan ben comprat així s'hagi hagut de perdre i per quatre gols a cap!

MANDANGUERO
PILOTERO

(1) Fou el 1er de novembre de 1933, diada dels morts i dels «vius».

TOT RIMANT RIMANT..

...LES GRANOTES S'ENCOSTIPEN

Intervius fúnebres

Convenientment abillat amb el jaqué i barret de copa, distintiu de totes les solemnitats més o menys fúnebres, m'he dirigit a altes hores de la nit a l'estatge dels nostres amics cadavèrics per a conèixer qualques opinions referents a la diada que ja ha passat. Vegeu-ne algunes:

Un polític:

—Vots són trunfos. No sé quin interès té la meua exmuller en portar-me corones de flors i figures d'angelets voladors. Més m'estimaria que em portés la dissolució de l'esquerra i passaria el temps que em resta com a cadàver amb felicitat. No sabeu vós l'alegria que hom sent quan veu triomfar el partit dels seus amors! Tinc de veí un comunista, que sempre ens treiem els ossets al sol. Ara està convertint els que no tenen amor propi...

Una niña bien:

—Els meus «papàs» no tenen perdó. El dia del meu enterrament, van abillar-me amb una caixa blanca la «mar» de «cursi». I ara que podem demostrar el nostre bon gust com a família «chic», m'envien una corona de llaura que és del tot insuportable. Fixi's, la meua amiga del davant quins rams més hermosos i això que en vida era una noia que no sabia distingir. Sort que la Lulú no ho sabrà, que, sinó, em deixaria sense cap osset...

Un jugador esportiu:

—Ja tenen sort que no tinc partit!! No en tenen prou d'haver-me posat aquesta làpida aquí el davant, que els directius vénen a fer-me mofa amb unes corones de flors, que només porten perjudici a la caixa del Club. No sé perquè no podien dur-me les primes i els sous que em deuen. Sort en tinc que aquí al costat tinc un fanàtic que em paga tot el que vull. Ja m'entero de la campanya que fa el Granollers S. C.!! Si us convé, els «Cadavèrics F. C.» tenim un davanter centre que és una meravella. Es un «tipo» que marca molt i xuta fort.

Un fabricant:

—La meua dona ja deu tenir amant i per això no ve a plorar a la meua tomba. Tant que en sap quan li convé! Igual ho feia quan em demanava un collar o una polsera de brillants. Ara deu tenir feina a donar «tes». Hi té una mania! Jo crec que vaig traspasar-me dels tes que havia hagut de pendre. I el noi, què? Encara va amb la corista? No en farem res d'aquell noi, és molt viciós. Com deu gastar-se el que jo li vaig guanyar!!

Un fondista:

—Noi, no em preguntis res, que tinc molta feina a fer banquets. Avui la senyora Rosquelles dona un «sopar a la americana» a les seves amistats. Et convido. Estic molt atrafegat. A reveure!

Un artista:

—El concepte que els meus companys tenen de l'art està mancat d'estètica. Fixeu-vos amb les tombes: encara es conserva el to clàssic dels principis. Si l'alcalde ens ho permet, vui fer un cementiri modern. No sols l'art evoluciona en la terra! —PASSARELL

Perfumeria

* Tots els productes d'aquesta casa es venen en fraccions de litre *

Gasset

Granollers

Colònies
Quines
Essències
Locions
Brillantines

A la pedra de l'Encant. Si tu hi vas allà et diran...

- ... Que no hi ha terra més ufana
que la «Terra Vallesana».
- ... Que amb l'Institut de Segona Ensenyança
encara hi ha qui hi té esperança.
- ... Que a Granollers hi havia un Sastre
que jugant era un de-sastre.
- ... Que enguany hi haurà «Pastorets»
junt amb dones i vailets.
- ... Que, parlant-se d'eleccions,
ja hi comença a haver raons.
- ... Que molts fan d'apoderat
per menjar arròs i estofat.
- ... Que de partit governamental
hi ha qui hi posa el Radical.
- ... Que no es pot, però, afirmar
encara, qui guanyarà.
- ... Que a tots nosaltres plauria
que vencés alguna «tia».
- ... Que enguany totes les «beates»
gastaran molt les sabates.
- ... Que per lograr algun vot
s'ha de fer tot quant se pot.
- ... Que s'assegura que la Lliga
ara i sempre farà «figa».
- ... Que els d'homes que són d'Acció
ja els hi comença a entrar pô.
- ... Que a l'Alhambra, l'orquestrina,
sostenien que no afina.
- ... Que s'han fet dues reunions
amb sense gaires raons.
- ... Que si es vol fer propaganda
no hi ha com força «manganda».
- ... Que per fer forces bunyols
a la Unió es pinten sols.
- ... Que cada funció que fan
més el públic van timant.
- ... Que a mida que avança el fred
qui més qui menys du barret.
- ... Que allò de la «democràcia»
ja comença a caure en gràcia.
- ... Que tres lladres s'han fugat
qui ho diria, eh?... Ai, carat!
- ... Que costen molt d'agafar
per deixa'ls llavors «pirar».
- ... Que no més ens falta això:
que ens marxin de la presó!

Segon Gran Concurs L'ESQUELLOT

La xicoteta que balla més bé

Teresa Montaner, 8 vots; Maria Iglésies, 8; Encarna Gallego, 6; Dolors Vilà, 4; Maria Vila, 4; Cecília Soler, 4; Anita Vila, 3; Carme Viaplana, 3; Maria Ferrer, 2.

El jove que sap més de ballar

Josep Sabatés, 10 vots; Jaume Estrada, 8; Jaume Vernet, 6; A. Vilardebò, 4; Tomàs Valls, 3; Esteve Gorchs, 3; Josep Sureda, 2; Ramon Mestre, 2; Lluís Torres, 2.

El jove que dóna més trepitjades

Josep Gual, 8 vots; Pere Dalmau, 8; Josep Vila, 6; Joan Reus, 6; Francesc Ventura (fill), 4; Pere Molins, 4; Sadurni Vila, 4; Ramon Soler, 2.

II Concurs de "L'Esquellot"

I. La xicoteta que balla més

és

II. El jove que sap més de ballar

és

III. El jove que dóna més trepitjades

és

que ho trobareu

BENET. — Cregui'm; diem la veritat:
vostè arribarà a literat.

FRICANDÓ.—Quan passegi pel mercat
i vegi una vaca grassa
desitgi semblar-s'hi força
i així no estarà de «guasa».

KAMELL. — Vaja, no sigui imprudent;
això, ni a l'Ajuntament!

Tal faràs, tal trobaràs o varis models de nas

Una vegada era un rei
que tenia el nas «vermei».
I res hi ha més enfadós
que tenir-lo massa gros.
Un senyor adinerat
ha de tenir el nas tapat.
Prò en general un burot
no el porta ni dret ni tort.
Hom diu que fa anar mudat
lluir un nas arremangat.
Si veieu un geperut
segur que el tindrà molsut.
Si és que un va massa dret
el tindrà llarg... però estret.
Parlant-se d'un nen petit
el tindrà curt i eixerit.
Si el propietari és rebel
serà tot cobert de pèl.
Encara que abonyegat
no és mai de necessitat.
Hom diu que són cotitzats
si porten dos bons forats.
Però jamai el plaí
s'estima com un nas fi.
Un nas el que es diu ben xato
és cosa que fa molt «maco».
Jo en ma vida he vist molt pocs
nassos que siguin «de mocs».
Però un nas degotador
el té tot el bo i millor.
Ha d'ésser molt elegant
tenir un nas com... l'elefant.
Un home amb geni molt fort
sempre portarà el nas tort.
Però si és de bon contentà
no falla, a la punta, un gra.
I sí el gra ja és a un costat
senyal que s'ha traslladat.
D'un nas ben estarrufat
sempre me n'he enamorat.
Essent prim i desnarit
costa molt ficar-hi el dit.
Fent esquena d'ase al cim
és una cosa sublim.
Quan veig un bon nas de lloro
no us enganyo, em moro, em moro.
No hi ha dubte, és un absurd
tenir el nas massa curt.
Ara, que llarg en excés
tampoc val gaires dinés.
Un nas ample de costats
és símbol de potentats.
Però si és sense foradar
no va bé per a enamorar.
Amb massa pell arrugada
no hi puc fer més, no m'agrada.
Vegin la llista i comparin
quin s'adapta en el seu cas
i, un cop trobat, no s'enfadin,
això són coses... del nas.

EL DIDOT
de L'ESQUELLOT

De les moltes enteses i unions que es faran en aquestes eleccions

Com que ve el temps d'eleccions
i és hora d'anar a votar
cal que el poble estigui al tanto
i no es deixi ensarronar.
Puix la cosa està que bufa
i tothom voldrà guanyar
perquè molts somnien truites
per poguer sempre manar.
De partits n'hi ha un munt
a la nostra gran ciutat,
i es tiren els plats pel cap
amb llur afecte més profund.
Però això no dificulta,
si és l'hora del sacrifici
de firmar un armistici
i anar plegats a la lluita.
Que es faran moltes unions
i el poble poc ho sabrà,
és cosa tan clara i certa
que ho podem assegurar.
Perquè això de la política
és un joc molt complicat,
és el joc dels que avui manen
i dels que mai no han manat.
L'ESQUELLOT està a l'aguait
i no es deixa ensarronar
puix veïlla pels laics principis
i perquè el joc sigui clar.
Sabem ja que els bons torristes
del partit de Don Lacandru
han pactat amb els guatllistes
coneguts per camillistes
perquè en Camillo és qui man-dru
Això és molta «quanllevància»
i casi no sembla cert,
però algú ha fet el miracle
perquè vagin de braçet.
Que la culpa en té l'Esquerra
del motiu de tal unió
perquè diu que té agalles
i no fa cap coalició.
Però això no és pas veritat
puix que es parla que l'Esquerra
ha llançat el crit de guerra
i amb els carlins s'ha ajuntat.
Sortiran els escamots
a lluitar amb els requetés
per repartir quatre pinyes
com aquell qui no fa res.
Més el poble pot comptar
amb els nostres esquellots
per fer front als escamots
i als carlins ben espantar.
Que n'hi ha de moltes menes
d'això de les unions
i s'hi pot fer molta broma
sense parlar d'eleccions.
I això ho poden explicar
aquells que porta «La Gralla»
que aviat es volen casar
o bé aquells que van al cine
i els troben fent-se pe...

Siempre fufsteis enigmático
y epigramático y ático
y gramático y simbólico
y aunque os escucho flemático
sabed que a mi lo hiperbólico
me resulta muy simpático.

LLEPA-FILS

Mil quatre cens ESQUELLOTS ens roben els Escamots

Diumenge en el camp del «Grano»
uns atletes mal girbats
un, dos, tres, cinc, tots plegats
se les feien, mano a mano.
Amb bandera d'atletisme
al poble van captivar
i el camp nostre s'omplena,
sabeu de què? De feixisme!
Els escamots per les places
i carrers de la ciutat
haviem coaccionat,
a tothom, fins noies maques.
Tot plegat, res d'importància;
ara, ara vé el cas més gran
i els pobles s'inclinaran
a la nostra tolerància.
A descriure l'atemptat
no sé ni com començar
posin-se a punt d'auxiliar
el Pastoret espantat.
El dimarts de la passada
setmana, s'estava tent
L'ESQUELLOT cuita-corrent
quan vingué la desbandada.
Uns homes pistola en mà,
emboscats de peus al cap,
sense que ens sortís del pap
ni un sol mot per protesta.
S'incautaren d'uns mil nombres
d'Esquellots, i d'un capell
del redactor Passarell,
qui va arraulir-se en les ombres.
Veig que escupen un retrat
del nostre gran director;
i ací, sabeu què faig jo?:
caic a terra desmaiàt.
Quan a mi van retornar-me
vaig dir a la vaca:—Fug!
Emtiraré al Rec d'en Puig!
No volgué pas deturar-me.
Aquesta afrenta tan gran
mai dels mais podré pair
com si dirigits a mi
els insults em sentaran.
Més la premsa, qui ho diria?
el misteri em desxifrà
quan la foto publicà
del festival d'aquell dia.
Al Mon Gràfic vaig conèixer
quatre dels atracadors
que, ben vestits de senyors,
semblaven nois per merèixer.
Aquests són, en Llac, l'Aranda,
en Vernet i en Dorsé,
a la cara els ho diré,
aquí i a can Garlanda.
Abaix la creu! A la caixa!
Abaix el feixisme vill!
Ni de llana ni de fil
no voldré portar mai faixa.
El Govern (Enric) confio
que la llei farà complir;
altrament sabré morir
per L'ESQUELLOT, com un tio.

EL PASTORET DAFNIS, signa
aquest full que treu l'enigma

DON JOAN ESQUELLOT

Drama en vers i amb intencions — de guanyar unes eleccions

L'escena representa el Bar Royal, on s'han aplegat Don Joan Esquellot i Don Lluís Terra, que es jugaren una cotilla a veure qui dels dos presentaria un programa electoral més sincer i més de cara al poble

DON JOAN

Si ens trobem ací tots dos...

DON LLUÍS

Es perquè ja fa vuit dies de la Porxada al redós, apostarem qui dels dos millors eleccions faria.

DON JOAN

I fent el desmenjadot i cordant-me bé l'ermilla, vaig jugar-me una cotilla que ni a Breda ni a Melilla ni a la terra del pebrot, eleccions ningú faria amb tan bona picardia com fes Don Joan Esquellot. No és així?

DON LLUÍS

Així és, nas d'escardot.

DON JOAN

Doncs, abans d'anar a escatir en qui el poble confia, parreu ja, no em feu patir i que ens portin «ratafia».

DON LLUÍS

Parreu vós, feu el favor, ja que la meva gramola d'enraonar tindria por sense pastilles Juanola.

(Crida a Gaston i el fa anar a Can Gasset per una capsa de pastilles.)

DON JOAN

Obriu les orelles, doncs, estigueu al tanto sempre, i no em vingueu amb raons si teniu un mal de ventre. Jo, Don Joan Esquellot, major d'edat i solter, batejat en el Ninot, i d'ofici trapacer. A les masses que pateixen i que confien en mi, honradament haig de dir que els polítics se'ls passegem. Tant la Lliga com l'Esquerra, com el Fascio i Radicals, com els d'Acció, que fan guerra, junt amb tres gats federals. Els que al Requetè militen, i els que socialistes són; tots els que els russos imiten i amb Lenin tothom confon. I tot aquell qui assegura que si el vostre vot li deu, no menjareu més carn dura ni anireu mai més a peu. Els qui us diuen que de gana,

Per l'Albarranch hom demana de fill adoptiu l'honor; més L'ESQUELLOT, que està al tanto proposa, amb tot bon cor, que en lloc de fill sigui *tio* «Tio adoptiu o d'honor»

ja no en patireu mai més i tindreu terra a l'Havana i podreu gaster «calés». I prometen que la vida serà llavors ideal, i podreu engegà a dida a qui us demani un ral. Els qui amb cara de profeta asseguruen amb gran barra que menjareu botifarra i xuclareu de l'aixeta. I viureu tranquilament sota una «parra» florida, tot comptant bitllets de cent a la porta de l'eixida. I molta feina tindreu i guanyareu grans jornals i ja mai més patireu quan us fiblin els caixals... Són una massa compacta de tranquils galifardeus que, un cop han pescat l'acta, en la vida ja no els veus. Ells prometen el que saben és impossible complir; per això si un dia manen no es recorden de l'ahir.

Jo, que també em presento, us asseguro amb gran fe que és la política un cuento i la felicitat d'altre, un be. Per endavant us diré sense por de ficà els peus que jo el que vull és calé i abastar forces «guineus». A mi m'importa tres pitus si són felços o no; si de nit teniu «musquitus» que us mosseguen el carpó... Si teniu la gran «guillada» d'elegir-me diputat, no us faré cap enredada com els que ara han acabat. Tindré tres raspes que «hi vagin», un auto amb radio equipat; que la feina me la facin, ni aniré més estripat. Portaré un trajo de preu i una floreta en el trau i no aniré més a peu, puix aquell qui bada, cau. Faré uns negocis ben bruts i «enchufaré» a tot drap i no faré pas embuts d'enredar al que no sap. I tindré «torre» a Vallcarca i cinc gossos peteners; no viatjaré mai en barca ni a ningú daré diners, Soparé en el Tibidabo, dinaré en el Gran Hotel, i el café pendré al Naguabo, com si fos un coronel. De «paquetilla» de trenta ja no en fumaré mai més, puix seré un home d'empenta i em sobrarian els «calés». I aniré sempre al cinema sense importar-me un bolet si prescindim de la crema quan arriba Sant Josep. Tot això i altres cosetes si em deu el vot, jo faré, puix m'importen tres «carpetes» el que vulgueu viure bé. A votar-me, doncs, companys, que compliré el que he promés; jo em guardaré tots els guanys i ja no em veureu mai més.

DON LLUÍS

Escoltant les grans paraules que acabeu de dir, Don Joan, ja no vull anar amb faules puix els vots ja no vindran, I encara que em faci pena per vençut m'he de donar perquè sou noble de mena i no ens voleu enredar. I com que prometeria el que després no faré, dongui records... a sa tia, i, apa!, alante!... I passi-ho bé!

PA I VI. Poeta ideal; faig mil versos per un ral.

L'Esquellot - 7

Avorriments públics

La Unió Liberal

«Canta, canta Pastoret»,
pastoret de Mataró;
canta, canta, aimadoret,
les cançons d'en Vilaró.

Els Gavilans i l'Arriero
tot molt bé ho has cantat:
és que tens la veu de cabra
per això m'has agradat!

¿No es verdad, Cazorla mia
que fent el Don Juan Tenorio
con risas y con jolgorio
el públic, Ja!! Ja!!, se refa?

¿No es verdad que tu llanto
que nos llega en el pecho
fet i fet lo has deshecho
en honor a mi quebranto?

Caravanas de ciclistes
i gent amb molts patinets
van llegar muy relucientes
per aplaudir-te satisfets.

Catorce actos en verso
que són de molt mal pair.
nos dejaron agobiados
y con ganas de dormir.

Cinema Casino

«Conde... nado» és un barra
que fa vida de presó
i vol casar-se per força
amb la «llur» del director.

En Colman, com que fa peça,
amb vestit de presoner
ha castigat a Ann Harding
com aquell bue no fa res.

Mor el marit dins de l'aigua,
el galan va a la presó;
un dia surt, i l'aimada
l'espera a l'estació. Sí, senyor. Fí.

«Apa i que l'arressin, nena!»,
és un film sense passió,
curull d'acudits amb gràcia
que fan riure de debò.

Esquilar moltons i dones
és assumpte ben trobat;
per çó l'argument de l'obra
repetim, ens ha agradat!

Majestic

«Alma libre!» diu la Norma
Jo vull mam!, diu Barrymore.
I en Gable, que fa de «malo»,
mor d'un tret, pro amb tot l'«honore».

En Gable, que és llibertí
es fa seva a la Norma,
que amb aquell trajo tot blanc
la trobem molt deliciosa.

Barrymore fa de pare
que només vol iraquejar
i Norma, molt bona filla,
bolets li fa anar a cercar.

Com a totes les pel·lícules,
s'acaba fent-se un petó
Norma i un bon noi romàntic
que l'estima de debò.

Una parella de bromes?
Un Tibetà que canta molt;
una cançó i enfadosa?...
Tot plegat un bon bunyol.
(Que consti que tenim passe)

L'Alhambra

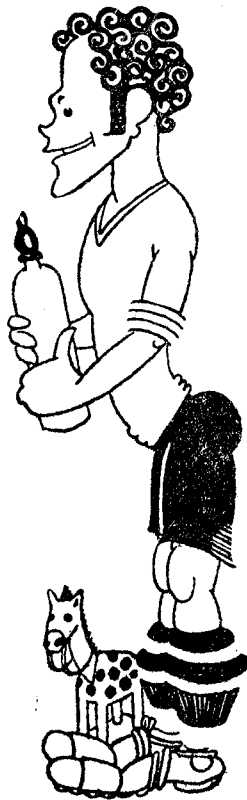
Volverán las orquestinas
en esta sala a tocar...
Volverán siempre las mismas...
Ja et dic jo que ens han xafat!!

Foment de la Sardina

Al so de la cobla Pla-Pey
ballarem la nostra dansa;
puntejant-la amb molt delit
i amb ganes de marejar-se.

Olla deportiva

El que ens ha dit En Galvany,
encara que sembli estrany

Vàreig néixer a La Garriga
voltat de roses i flors;
uns diuen que mig rient,
altres que amb no gaires plors.
I tal com jo em dic Galvany,
creu-t'ho si vols, sinó, no,
quan hagi passat un any
en tindrè un més que disset
d'ençà del meu naixement
just, cabal i aquest moment
no fa pas molt he complert.
Ja sé el que vos interessa:
Com era la meva dida?
Descuida, que desguida
et descriuré la mestressa
que es serví criar-me a mí
i que, en donar-me mamà,
jamai arribà a pensà

que hagués més tard de sortir
un jugador de futbol
que sapigués fer el gol
No et podràs mai figurar
els crits que a mi m'ha costat
anar a casa esparracat
ja després de molt jugar
a les places i carrers
trencant a cops alguns vidres
i empaitat pels botiguers...
Quan entrava a la defensa
me'ls passejava a tots dos
i un bon xut a n'el porter,
que en restava d'orgullós!!...
Més sempre la meva glòria
es tornava fugissera
per culpa de la pilota
i haver-hi... una vidriera.
Llavors la fatalitat
s'anunciava amb el «trinc»
i molt abans de fer el «tranc»
tothom havia guillat.
Et dic tot això per tu,
però no ho conto a ningú...
Ves què diria la gent
que em tenen per tan prudent!
Ai, no! No hi vull pas pensar!
La cara em cau de vergonya!
I fins voldria oblidar
el molt que he fet la «cigonya»...
Sóc morenet i aquests rínxols
que veus tan caragolats
ningú ho diria, veritat?
doncs són apermanentats,
I per cert molt he cercat
el perquè m'estimen tant
i tot sovint m'«acaricien»
elements del contrincant,
puix que si no és el porter
s'en encarrega un defensa;
i, creu-me, això no pot ser:
ja estic cançat de fer l'enza
T'has fixat mai quan jo vaig
al darrera la pilota
i la fe m'escapa a raig?
No endevines el que faig?
Es que penso en la xicota.
Es un remei excel·lent.
Quan ja estàs un xic cansat,
per no dir-te extenuat,
encaminar el pensament
poc a poc... cap a l'amor
et dóna bastant valor,
que si es pot aprofitar...
fins un gol pot resultar!
T'haig de dir també, veuràs
que un altre any, si sóc aquí,
us faré un gran paperàs
i fins tu, que ets un mussol,
em tindràs de venir a di;
«¡Brillas tanto como el sol!»
Per ara no et dic res més,
puix que estic content de tot,
del públic, dels jugadors,
que llegeixo L'ESQUELLOT
i la Junta m'ha promès
que, quan sigui un xic més gran,
m'ha de portar un dia al Parc
a anar a veure l'elefant.

SAMARRETA
AFELPADETA

El campionat de futbol

Pes fort : Grup únic

Història breu i formal d'un campionat ideal

En Xiol ha tret el geni
i tots l'escolten tremolant;
en Patxot li va al darrera
amb un flabiol sonant.
L'Assemblea tot frontolla;
ploriqueja el president;
els delegats fan forrolla...
S'aprofiten del moment.

La llei dels vuit és proclamada
amb molts de crits i discussió;
els delegats que no la volen
estan clapant en un recó.
Els clubs humils, així que ho saben,
maten pollastres a desdir:
ja no hi haurà mai més misèria
i ja ningú haurà de patir!
Tothom fresseja, i l'alegria
brolla saltant de tots els cors.
Ja estem contents! Es festa grossa!
Visca la gesta d'En Xioll!

Primer partit: els de Can Corts
que se'ns emporten els dos punts.
Però guanyem quinze mil peles
i no ens veiem tan difunts.

Segon partit: 8 de setembre;
el de la màxima emoció.
L'equip més revolucionari
i més immortal del món
la dinya per cuatro a uno
i ja ens creiem campions.

Els del Suro, a casa seva,
ens fan una concessió:
dels dos punts, un ens en donen
i tots cantem l'«aliró»!
l'aliró! l'aliró!...
Granollers serà el milló!

Els de la Costa i el Peix,
pel tubo vàrem passar
i, amb cinc punts, els nostres *hinchas*
ja es veien fermes al grup A.
Però anem a Sabadell...
El partit ja era guanyat...
En Vilalta empaita el Sastre,
se l'emporten als d'assalt
i sortim de la Creu Alta
amb el primer *disgustás*.

L'Espanyol ens fa la guitza;
ell sol ens marca tres gols
i el Júpiter i el Girona
s'enfilen més que uns mussols.

En un diumenge d'Octubre,
diumenge boirós, plujós,
va jugar-se al camp de l'herba
el partit dels set a dos.
Nobles pares de família,
socis de totes edats,
si no teniu mocadors

compreu-vos-en a cal Gras!
Morts de grip, ressusciteu!,
i amb l'esquella sota el braç,
aneu a casa l'Obrero,
que és el directiu més gras!...

Els del *tendido* dels sastres,
amb el cistell del berenar,
cercaven un lloc a l'ombra
tot empassant-se un «foie-gras».

I aquell diumenge d'octubre,
diumenge boirós, plujós,
el Júpiter a casa nostra
ens va fer un set a dos,
i acabem aquesta volta
amb un mareig de debò.

A can Barça ens revifem
i donem la sensació
que és un equip de primera
l'equip del país dels ous;
i encar que no els hem guanyat,
hem perdut per un a dos.

Ja som a Girona,
ciutat immortal,
i amb molta elegància
els hem esquilat.
Ja tenim set puntos;
ja anem al davant
del suro, sardina
i dels immortals!...

El dotze d'octubre
va ésser fatal;
i aci, a casa nostra,
els de l'Empordà
ens fan la punyella
logrant un empat.

Anem a la Costa,
trempats, a pescar,
i als de Badalona
els hem esquilat.

Aquesta és la història
del campionat;
ara els faig cinc cèntims
dels últims jugats.

Sabadell, 5 Granollers, 2

Granollers, ciutat formosa,
terra dels ous i els bolets,
de grimègia i futbolistes,
de cantaires *porzollensch*;

Contribucions : Cèdules

Agència Administrativa F. SALA I TORRAS

Carrer Sant Roc, 10, 1.ª

amb grans equips futbolístics
i dos o tres de basquet,
una porxada *de buten*
i un koloosol monumental.
Granollers, terra estimada,
els *hinchas* de Sabadell
han vingut a casa teva
i s'han endut dos puntets.
Ens han xafat la guitarra;
per pagesos ens han pres;
no han pagat més d'una pela
els sis mit de Sabadell!...
El noi Mateu-lo ha fet figa,
i en Sastre de sabater;
en Gual ha marcat tres *tantos*;
els altres dos en Calvet;
Guix i Garí, els dos de casa,
i ningú ha marcat res més.
Porzollensch! Porzollensch!
crida el noi gran d'En Joseph...
Això a Alemanya no passa!
¿On s'ha vist que *Schatzlenken*
Böhmen azurka tshochelenwaket?...
Guillem del terreny de joc
amb el cap molt baix, baixet,
i tots fem la competència
a aquells gossos tofoners.

A casa ens passen per l'ombra
i a fora també perdem.
Molts diuen que estem de pega,
uns altres de mala llei.
Thereis api, api, api,
requiescat in pace?... Anem!

Júpiter, 4 Granollers, 0

Ja hem arribat a la fi!
Es un dia senyalat,
dia dels morts i Tenorios,
i el Granollers l'ha dinyat.
Els immortals de Girona
tots dos equips han comprat:
l'Espanyol per dugues baixes
i el Júpiter per molts rals.
Tot Granollers està trist;
tots els seus *hinchas* plorant.
Qui ens ho tenia de dir?
Goita com! Mira que tal!
Ara, a fer la promoció...
i a veure com anirà.

Classificació final

Badalona	23 punts
Palafrugell	20 >
Granollers	20 >
Girona	15 >
Júpiter	11 >
Barcelona	10 >
Espanyol	8 >
Sabadell	5 >

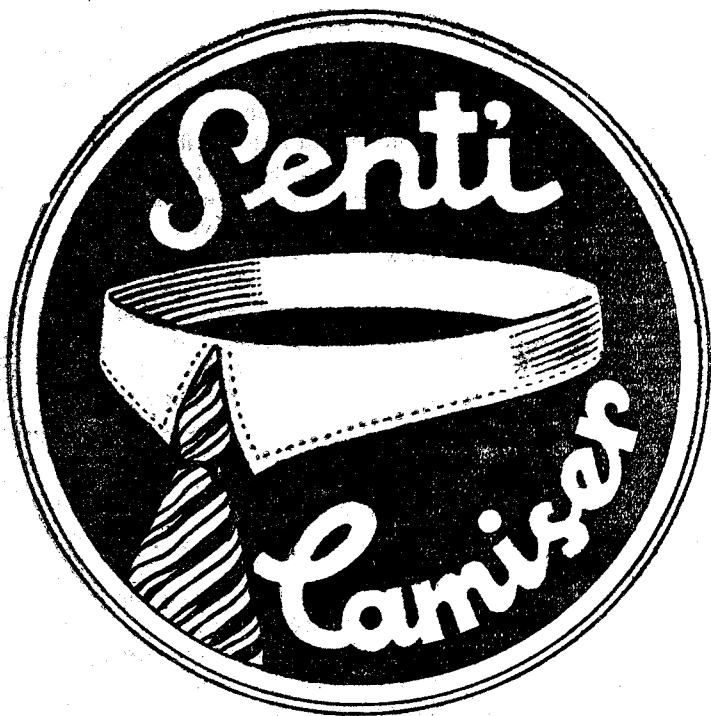
Els tres primers queden classificats
per al campionat d'Espanya, i els tres
últims per a fer el Cock-tail de la pro-
moció.

L'AIGUADER

Imp. Garrell : Telèfon 25 : Granollers

Les Novetats

Camiseria i Corbateria

Clavé, 8

Granollers

Anís

Picanyol

Es el millor

Francesc Ventura
Granollers

FRANCESC ABELLÓ

Recader de Granollers a Barcelona i retorn

Dos viatges diaris

Granollers

Doctor Robert, 3
Alfons IV (Wisea), 69
Condestable Porriñal, 20

Barcelona

Tantarantana, 8
Telèfon 10792
Sta. Eugènia, 14 (Gràcia)

Assegurances en tots els rams

Jacint Mayol

Prim, 12

Telefon 202

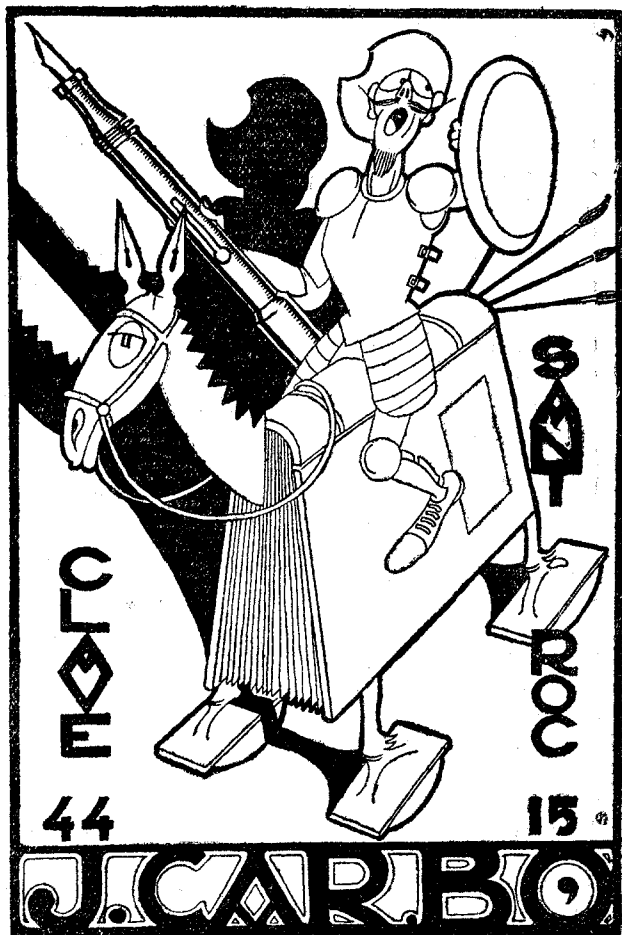
¿Un poder decisivo?

Existe un poder en el ser humano que se llama
MAGNETISMO
por medio del cual V. puede conseguir

Radiar su pensamiento : Penetrar el sentir de los demás
Descubrir tesoros ocultos : Conquistar el amor de la
mujer : Llegar al corazón del hombre : Conocer sus
días y horas propicias : Obtener riquezas

Informes gratis a quien se interese por alguno de estos conocimientos

Escribir al Apartado, n.º 4 / SABADELL

Clis

Gambús

Són els millors

Granollers

Carrer de Prim, 32

Teléfono 37

Eduard Otzet

Pintor

Empapera habitacions,
menjadors i passadixos
des de **8** pessetes

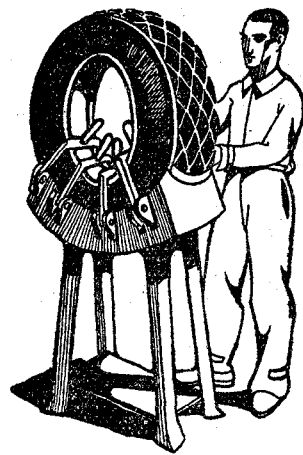
GRANOLLERS

Plaça d'Angel Guimerà, 14 i 15

(Damunt de Can Carrencanet)

L'Esquellot - 11

Garatge Baulenas

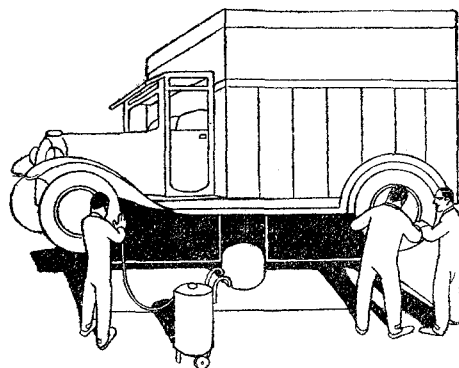

El més important

**Reparacions Mecàniques i Elèctriques
de l'Automòbil**

Servei tècnic i pràctic
dirigit i executat pels
mateixos propietaris,
procedents de fàbriques
d'automòbils

***Pràctica
Perfecció
Rapidesa
en el productor...
Es tradueixen en
Estalvi
per al client***

Recauxutatge i Vulcanització diària
Engrassament a pressió : Rentat d'autos des de 2 ptes.
Pintura al Vernís i a la Nitro-celulosa
Distribuïts aquests treballs en seccions independents

Carrosseries ● Planxisteria ● Tapisseria

Prim, 174 ◆ Granollers ◆ Telèfon 86

